

Arrest

**nr. 175 314 van 26 september 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 februari 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 maart 2016 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, verkreeg een recht op verblijf in functie van haar echtgenoot, die een verklaring van inschrijving als zelfstandige bekwam.

Op 5 februari 2016 wordt op grond van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) een einde gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de echtgenoot van de verzoekende partij.

Diezelfde dag, met kennisgeving op 10 februari 2016, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij eveneens een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing.

Op 26 september 2016 verwerpt de Raad bij arrest nr. 175 313 het beroep tot nietigverklaring van de echtgenoot van de verzoekende partij tegen beslissing die een einde stelt aan zijn recht van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Op 17 augustus 2016 stelt de verwerende partij de Raad per e-mail in kennis van het feit dat aan de verzoekende partij op 8 juni 2016 een E-kaart werd afgeleverd die geldig is tot 10 april 2020.

De verzoekende partij bevestigt dit gegeven ter terechtzitting.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het komt aan de verzoekende partij toe om een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces te tonen en zich niet louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen wanneer het actueel karakter van haar belang in vraag wordt gesteld (*RvS 18 december 2012, nr. 221 810*).

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat zij ondertussen in het bezit is van een zogenaamde E-kaart, zijnde een verklaring van inschrijving, en zodoende opnieuw over een onbeperkt verblijfsrecht beschikt.

De verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij dan ook niet aannemelijk dat zij over het rechtens vereiste belang beschikt.

Aldus dient te worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN